

for disse Forslag, og alle ere sikkert glade for at gennemføre dem.

Jeg vil haabe, at det smukke Eksempel, som Forsvarsministeren har vist, maa øve en gavnlig Indflydelse paa de andre Ministre, som endnu ikke ere naaede saa vidt frem. Enkelte Ministre ere jo naaede saa vidt frem, at de indrømme Arbejderne en Uges Ferie, men der er endnu adskiligt tilbage, og jeg vil da haabe, at det Eksempel, som her er givet, har den Virkning, at de Ministre, som endnu ikke ere komne med paa det Omraade, ville følge efter.

Der er fra Socialdemokratiets Side stillet en Række Ændringsforslag. De ere ikke ny, det er Gentagelser af Forslag, som have været stillede i en Aarrække, og jeg har flere Gange motiveret dem. Det vil derfor ikke være mig muligt i Aar at sige noget nyt om dem. Skulde jeg sige noget, vilde det kun blive Gentagelser af tidligere Udtalelser, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa disse Forslag.

Jeg kunde maaske nøjes med at oplæse en Tale, som den nuværende Forsvarsminister holdt for 14 Aar siden her i Tinget. Da stod han i en lignende Stilling som jeg, som Ordfører for et Mindretal, der foreslog Nedsættelser paa Militærvæsenets Omraade. Han sagde den Gang, at han vidste meget vel, at hans Forslag vilde blive forkastede, men naar han alligevel stillede disse Forslag, skulde det være for dermed at markere sin Modstand overfor de store Militærudgifter. Det samme er Tilfældet nu fra Socialdemokratiets Side. Naar vi have stillet disse Forslag, er det for herved at give Udtryk for den Modvillie, vi nære overfor de stærkt voksende Militærudgifter. Selv om de Ændringsforslag, vi have stillet, blive vedtagne, vilde det paa ingen Maade betyde, at Socialdemokratiet dermed var tilfreds og dermed vilde gaa med til at bevilge de Beløb, der bleve til Rest. Men vi maa huske paa, at Forholdet desværre er det, at den nuværende Forsvarsordning hviler paa den bestaaende Lovgivning, og saa længe denne Lovgivning bestaar, vil det være umuligt at foretage de Nedsættelser, som man kunde ønske skulde foretages. De Ændringsforslag om Nedsættelser, vi have stillet, ere af en saadan Beskaffenhed, at de ikke paa noget Punkt ere i Strid med den bestaaende Lovgivning.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger vedrørende den bekendte Anmærkning, som kom ind paa Krigsministeriets Budget for 3 Aar siden. Den mødte den

Gang Modstand hos Socialdemokratiet, fra det da nydannede radikale Venstre og fra det forhandlende Venstre, og de samme 3 Partier staa ogsaa nu enige om at gøre Modstand mod denne Anmærkning. Derimod slutte Regeringspartiet og Højre sig til Anmærkningen og ønske at give den Livskraft endnu for de kommende 3 Aar.

Jeg kunde her have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om Højres Stilling i Finansudvalget. Jeg tror ikke, Højres Repræsentant i Finansudvalget er til Stede, vi have heller ikke mærket noget til ham i Finansudvalget, for han har ikke det, der ligner et Standpunkt, vedrørende denne Sag. Det er ret mærkeligt.

Formanden: Jeg vil henstille, om det ikke var heldigst ikke at omtale Finansudvalgets Arbejde.

K. M. Klausen: Jeg skal ikke berøre det med et Ord, jeg taler kun om, hvad der foreligger i Kraft af Ændringsforslagslisten og Betænkningen. Naar man ser det igennem, vil man ikke paa et eneste Punkt spore, at Højre har haft en Repræsentant i Finansudvalget. Det er mærkeligt, hvad vi ogsaa hørte den ærede Ordfører bemærke, at Højres egne Medlemmer her i Folketinget, det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ved Finanslovens første Behandling opfordrede til, at Finansudvalget nu skulde være kritisk ved Behandlingen af Finansloven. Man skulde da have ventet, at det først og fremmest vilde blive taget til Følge af Højres egen Repræsentant i Finansudvalget, at han vilde have stillet sig kritisk, saa at man havde mærket, at han havde været med til at behandle Finansloven. Men vi finde ikke mindste Spor nogetsteds. I stort og smaat, overalt følger han trofast Regeringen. Der er fra Højres Side ikke Livstegn skabt i den Finanslovbetænkning, som foreligger. Det synes altsaa at være Højres Opgave at følge Regeringen i alt, ingen som helst Afvigelse at foretage fra Regeringen. Det er en saa nøje Sammenslutning og Sammensmeltning, som tænkes kan.

Derimod er der, som sagt, tre Partier, der have taget Afstand fra Anmærkningen. Den blev meget udførligt behandlet, da den første Gang kom frem, og jeg fremførte da en hel Mængde Grunde, hvorfor jeg ikke kunde gaa med til at vedtage den. En af Grundene, hvorfor den skulde ind paa Finansloven, var et Ønske